

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดระบบจริยศึกษาสำหรับกลุ่มชนให้มีประสิทธิภาพนั้น เป็นเรื่องที่ยากยิ่ง ทำให้ยาก ทั้งนี้เพราะจริยธรรมเป็นนามธรรมที่สัมผัสโดยตรงด้วยประสาทสัมผัสไม่ได้จึงยากต่อการที่จะศึกษาให้เข้าใจ และลำบากมากยิ่งขึ้นในขั้นที่จะนำหลักจริยธรรมมาฝึกจนเป็นนิสัยในการประพฤติปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนจริยศึกษา จึงประสบกับปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดอยู่เสมอ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521: 1) ได้มีการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทยเมื่อวันที่ 22 - 27 มกราคม 2523 กล่าวถึงความเป็นมาในการจัดจริยศึกษาว่า

แผนการศึกษาของชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้จัดจริยศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนนโยบายการจัดการศึกษาเสมอมา ในอดีตค่านิยมเกี่ยวกับคุณธรรมต่าง ๆ ของไทย ใ้รับอิทธิพลมาจากหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญา คตินิยมในการดำรงชีวิต และวัฒนธรรมไทยมาเป็นเวลายาวนาน แต่ปัจจุบันสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ไทยรับวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น ค่านิยมในการดำรงชีวิตเปลี่ยนไป คนมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น แสวงหาซึ่งประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม จึงก่อให้เกิดปัญหามากมายประการ...

จากการที่สภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วพร้อมกับวิทยาการที่ทันสมัยขึ้นเป็นลำดับ แต่จริยธรรมกลับชะงักงันเช่นนี้ เป็นเหตุให้เกิดความสับสนและไม่แน่ใจ โดยเฉพาะสำหรับเด็ก ๆ ที่กำลังเติบโตและเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างจากสังคม อากาศ ถิ่นกว้าง (2521: 2) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับแนวคิดในการสอนจริยศึกษากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยว่า "การหล่อมลัดค่าสูงระหว่างวัตถุกับจิตใจ ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวเพราะวัตถุมีอิทธิพลในการยั่วยุให้บุคคลกระทำในสิ่งอันตรายทั้งแก่ตนเองและแก่ผู้อื่น ทำให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น คดีอาชญากรรม ยาเสพติด โรคจิต โรคประสาท การคอรัปชั่น เป็นต้น"

ปัญหาเหล่านี้ถ้าดูในวงกว้างก็น่าเป็นห่วง แต่มีทางแก้ไขโดยการเร่งปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เยาวชนตั้งแต่ยังเล็ก ๆ อยู่ นิเชต สุนทรพิทักษ์ (2523: 27) ได้ให้ความเห็นในหลักการสร้างเสริมคุณสมบัตินทางจริยธรรมว่า "การสร้างเสริมจริยธรรม

ควรเน้นในเด็กระดับประถมศึกษาให้มาก โดยวัดให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและชีวิตที่เด็กจะต้องพบ และต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมด้วย" สุภางค์ จันทวนิช

(2533: 27) มีความเห็นในเรื่องเดียวกันว่า "จริยธรรมน่าจะช่วยให้เยาวชนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม และเตรียมเยาวชนให้พร้อมที่จะแก้ปัญหาด้วยทักษะที่กว้างไกล และอยู่ในกรอบของสังคมที่กำหนดให้"

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 (2524: 1) มุ่งให้การศึกษาเป็นการสร้างให้บุคคลมีความรู้ ความคิด ความสามารถในการประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนพยานามัยสมบูรณ์ รักและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมความเป็นไทย ในขณะเดียวกันการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มุ่งปลูกฝังจริยธรรมควบคู่ไปกับการให้ความรู้ทางวิชาการ โดยสอดแทรกประสบการณ์ให้เด็กได้เรียนรู้ ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โดยกำหนดเนื้อหาแก่นจริยศึกษาไว้ทั้งหมด 30 ข้อ (2520: 280-323) ดังนี้

1. การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของคนและสัตว์
2. ความเมตตาการุณา
3. ความไม่โลภและไม้ออโมย
4. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ
5. การไม่ละเมิดของรักผู้อื่น
6. การรู้จักความพอดี
7. การไม่พูดปดและไม่บิดเบือน ไม่อำพรางความจริง การไม่ยุยงให้เกิดความแตกแยก และการไม่พูดคำหยาบ
8. การมีสติจะและความจริงใจ
9. การไม่หลงและเสพสิ่งเสพผิดให้โทษ
10. ความเป็นผู้มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ และรู้สึกผิดชอบ
11. ความเป็นผู้มีเหตุผล
12. ความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว
13. ความขยันหมั่นเพียร
14. ความอดทนอดกลั้น
15. ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเอง
16. ความกตัญญูทุกเวที
17. ความซื่อสัตย์สุจริต
18. การทำใจให้สงบ มีสมาธิ และอารมณ์แจ่มใส

19. ความไม่เห็นแก่ตัว
20. ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน
21. ความรับผิดชอบ
22. ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
23. ความมีระเบียบวินัย และตรงต่อเวลา
24. การยอมรับความเปลี่ยนแปลง
25. มารยาทและนิสัยส่วนบุคคลในการกิน นอน ขับถ่าย แต่งตัว และสังคมระหว่างเพศ
26. มารยาทในการแสดงความเคารพ การขอร้อง การแสดงความขอบคุณ การขอความช่วยเหลือ การปฏิเสธ การแสดงความห่วงใย การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ การขู่เล่น การพักผ่อนหย่อนใจ
27. หลักธรรมสำหรับการอยู่ร่วมกัน ไตถก ความสามัคคี ความเสียสละ การให้อภัย ความเอื้อเฟื้อ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจ
28. ความเป็นผู้มีวัฒนธรรมและปฏิบัติตามประเพณีนิยม
29. ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
30. การ แกไขจุดบกพร่อง การปฏิบัติทางจริยธรรม ไตถก ปิศาจธรรม กฎหมาย และจารีตประเพณี

การดำเนินการสอนของครูจะบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรและแผนการศึกษาของชาติได้ก็ต่อเมื่อครูเข้าใจหลักสูตรดี รู้จักปรับปรุงการเรียนการสอน และหาเทคนิควิธีการสอน และการจัดกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมในการสอนได้ทุกกลุ่มวิชา อรรถพร บรรจงศิลป์ (2520: 135) ได้กล่าวถึงงานของครูไว้ว่า ครูจะต้องมีความสามารถให้เด็กได้เรียนรู้ ได้มีความปรารถนาที่จะเรียนและสามารถค้นพบได้ด้วยตนเอง ทวีป อภิลักษณ์ (2521: 25) ได้ให้ความเห็นในการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็ก ๆ ว่า ควรจะให้ซาบซึ้งโดยไม่รู้ตัวว่าถูกบังคับหรือถูกอบรมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งประคอง สุทธสาร (2525: 58) มีความเห็นในเรื่องเดียวกันว่า ครูต้องหาวิธีการสอนที่ดีมาช่วยทำให้เด็กเกิดความสนใจที่จะเรียน เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย และสอดคล้องสาระของจริยธรรมเข้าไปในการสอนในแต่ละครั้งด้วย ส่วนมนัส รัตนคิดถน ภูเก็ท (2521: 16) กล่าวถึงการสอนจริยธรรมว่า จะต้องให้เด็กฝึกปฏิบัติอยู่เสมอ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่ายจะต้องปรึกษาหารือกันเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา พร้อมกันนั้นในการสอน ก็จะต้องมีการเสริมแรงด้วย เช่น ยกย่อง ชมเชย ให้รางวัล และมีการลงโทษด้วย

การปลูกฝังจริยธรรมเป็นงานสอนที่ครูต้องทำอยู่เสมอ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทุก ๆ เวลา ทุก ๆ สถานที่ และนอกจากนี้ยังต้องมีเทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่างเพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย อากา ถนัคซาง (2521: 3) และสุรวัช ศรีวัช (2521: 46) ได้กล่าวไว้คล้ายกันถึงวิธีสอนจริยธรรม สรุปได้ดังนี้

1. การเล่านิทาน การร้องเพลง การวาดภาพ
2. การละคร การแสดงบทบาทสมมติ
3. การเล่นเกมเพื่อฝึกนิสัย
4. การอภิปรายจากตัวอย่างที่เกิเกิดขึ้น
5. การสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อซักถาม
6. การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริง

ฯลฯ

จะเห็นได้ว่ามีสื่อการสอนและกิจกรรมการสอนจริยธรรมหลาย ๆ อย่างที่น่าสนใจ และ เพลง ก็เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่มีบทบาทในการสอน และมีบทบาทในชีวิตประจำวันในสังคมของมนุษย์ พลายชัย (2525: 65) ได้กล่าวในบทความเรื่องอารมณ์เพลงว่า "เพลงมีบทบาทสำคัญที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคน เนื้อเพลงทุกเพลงแยกจากสังคมไม่ออก บางเพลงสะท้อนสภาพสังคม ประชดสังคม หรืออาจเสนอทางออกให้บุคคลในสังคม และอีกด้านหนึ่งเพลงอาจมีอิทธิพลในค่านิยมของคนในสังคมก็ได้" ประคอง สุทธสาร (2525: 53) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนสอดแทรกจริยธรรมว่า "การร้องเพลงจะช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ ทำให้สนุกสนานเบิกบานและพอใจในบทเรียน สามารถเข้าใจบทเรียนเร็วและแม่นยำ นอกจากนี้จะได้รับความรู้ทางค่านิยมแล้วเด็กยังได้แสดงออกด้วย" ซึ่งคล้ายกับ พิมพ์สวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ (2521: 5) กล่าวว่า บทเพลงสามารถนำไปใช้สอนได้ทุกกลุ่มประสบการณ์ ขึ้นอยู่กับครูว่าจะเลือกเพลงหรือแต่งเพลงใช้สอนเนื้อหาใด ซึ่งควรเป็นเพลงสั้น ๆ ง่าย ๆ มีสาระของบทเรียน เข้าใจง่ายเพื่อเด็กจะได้จำเนื้อเพลงได้เร็ว

Robert and Vernice Nyes (1964: 325) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเพลงว่า เพลงช่วยสร้างสรรค์จินตนาการ ช่วยให้เข้าใจในศาสนาวัฒนธรรมประเพณี และให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงท่าทางเคลื่อนไหวด้วย

สมณ อมรวิวัฒน์ (2525: 40) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนจริยธรรมด้วย

เพลงว่า

เพลงเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเรียนศีลธรรมได้สนุกยิ่งขึ้น ในบางโรงเรียนมีเครื่องเล่นจานเสียง หรือเทปบันทึกเสียง เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยครูได้มาก แต่ถาขาดเครื่องมือเหล่านี้ ครูและนักเรียนก็ร้องกันเองได้ ปัจจุบันนี้ชาวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ได้จัดพิมพ์เพลงธรรมะต่าง ๆ ที่ร้องง่ายหลายเพลง เช่น เพลงทำดีได้คือวิชาขุขชา อาสาพหุขชา มาฆะขุขชา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเพลงสากลทั่วไปที่มีเนื้อร้องเป็นคติ เช่น เพลงศีลห้า ไครหนอ พระคุณของแม่ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การไช้เพลงเป็นกิจกรรมประกอบการสอนนั้นครูจะระมัดระวังในเรื่องเนื้อเพลงให้สอดคล้องกับเนื้อหา มิใช่สอนเรื่องการคบมิตร แล้วให้นักเรียนร้องเพลงวันเบ็ด็จศึก อย่างนี้ก็ไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการสอน

ครูประถมศึกษาบางคนยังมีความเข้าใจว่า การสอนร้องเพลงนั้นเป็นการยากจนทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการสอน หม่อมคุณฉวี บริพิตร ณ อยุธยา (2520: 15) มีความเห็นว่าที่จริงแล้วครูทุกคนสามารถสอนร้องเพลงได้ หากได้รับการอบรมที่ถูกต้อง ซึ่งหมายถึงการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ ผลการวิจัยของศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ (2521: บทคัดย่อ) เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบทเพลงประกอบการสอน ปรากฏว่า ครูประถมศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าบทเพลงประกอบการสอนมีคุณค่า และครูส่วนใหญ่สอนร้องเพลงด้วยตนเอง ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการสอนคือครูรู้เนื้อเพลงแต่ไม่รู้ทำนอง ทำให้ สอนไม่ได้

จากความคิดเห็นที่กล่าวมา นับว่าเพลงมีอิทธิพลในการสอนจริยธรรมโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา นอกเหนือจากเพลงประกอบการสอนซึ่งครูไช้สอนอยู่เสมอ ยังมีเพลงประเภทอื่น ๆ อีกที่เด็กได้มีโอกาสสัมผัสอยู่ประจำทุก ๆ วัน โดยเฉพาะเพลงไทยสมัยนิยมซึ่งประกอบไปด้วย เพลงลูกทุ่งและเพลงลูกกรุง เพลงทั้งสองประเภทนี้มีอิทธิพลไม่น้อยสำหรับเด็ก เพราะเด็กได้รับฟังทั้งจากวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องเล่นเทป ภาพยนตร์ และการแสดงดนตรีต่าง ๆ อีกทั้งยังสามารถร้องตามได้ง่ายด้วย เด็กมักจะนำเพลงเหล่านี้ไปร้องในห้องเรียนในช่วงที่ครูเปิดโอกาสให้ร้องเพลงอิสระ เด็กจะร้องเพลงลูกทุ่งหรือลูกกรุงตามถนัดที่เป็นเพลงกำลังนิยมโดยไม่ได้คำนึงถึงความหมายของเพลง เพลงเหล่านี้มีทำนองเนื้อร้องที่สนุกสนาน จึงหะกระแทกกระทั้น ซ้ำ ๆ ง่ายแก่การจำ เมื่อเด็กนำมาร้องแล้วครูและนักเรียนน่าจะมีการพูดคุยถึงสิ่งที่กล่าวถึงในเนื้อเพลงว่าเราได้อะไรจากเนื้อเพลงที่ร้องบ้าง บางเพลงให้มโนทัศน์ทางจริยธรรม เนื้อหาสอดคล้องกับคุณธรรมด้วย แต่บางเพลง

ไม่ได้ให้อะไรเลย ผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นประโยชน์ที่จะศึกษาวิเคราะห์หมโนทัศน์ทางจริยธรรมที่ปรากฏในเนื้อเพลงทั้งสองประเภทนี้ รวมทั้งเพลงเขาวงกตที่ร้องโดยเขาวงกตและรวมอยู่ในเพลงลูกกรุงด้วย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะสอนจริยธรรมด้วยเพลง จะได้มีโอกาสเลือกเพลงได้กว้างขึ้น และเพื่อเป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาของเพลงที่จะแต่งขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับจริยธรรมให้มากขึ้นกว่าเดิม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจและวิเคราะห์หมโนทัศน์ทางจริยธรรมตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่ปรากฏในเพลงไทยสมัยนิยม

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์หมโนทัศน์ทางจริยธรรมตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. ที่ปรากฏในเพลงไทยสมัยนิยมเท่านั้น
2. เพลงไทยสมัยนิยมที่นำมาวิเคราะห์ได้แก่
  - 2.1 เพลงลูกทุ่งและเพลงลูกกรุงที่ชนะการประกวดแผ่นเสียงทองคำพระราชทานและ เสาอากาศทองคำพระราชทาน เฉพาะเพลงที่มีหมโนทัศน์ทางจริยธรรม จำนวน 42 เพลง
  - 2.2 เพลงและดนตรีที่เด่นสำหรับเขาวงกต ปี พ.ศ.2525 จากผลการประกวดแถบบันทึกเสียงที่เด่นประเภทเพลงและดนตรีเขาวงกต เฉพาะเพลงที่มีหมโนทัศน์ทางจริยธรรม จำนวน 30 เพลง
  - 2.3 เพลงลูกทุ่ง เพลงลูกกรุง และเพลงเขาวงกตทั่ว ๆ ไป ที่มีหมโนทัศน์ทางจริยธรรมอีก จำนวน 128 เพลง

ข้อกีดกันเบื้องต้น

1. จริยธรรมที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยยึดจริยธรรมที่กำหนดในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จำนวน 24 ข้อ(ยกเว้นข้อ 24, 25, 26, 28, 29 และ 30 ไม่ใช่ เพราะมีลักษณะเน้นการปฏิบัติมากกว่าแนวคิดหรือหลักการ) ถือว่าเกณฑ์มีความถูกต้องในการวิจัย
2. ตารางวิเคราะห์เพลงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร

และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ผ่านการตรวจ ปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านแล้ว จึงถือว่าเป็นตารางวิเคราะห์ที่เชื่อถือได้

3. เพลงทั้ง 2 ประเภทคือ เพลงลูกทุ่ง เพลงลูกกรุง ซึ่งแยกออกเป็นเพลงลูกกรุงทั่วไป และเพลงเขาวงกต รวมทั้งหมดจำนวน 200 เพลงที่นำมาวิจัยนี้เป็นเพลงไทยสมัยนิยม

4. เพลงเขาวงกตผู้วิจัยถือเอาเพลงที่ร้องโดย เขาวงกตที่มีอายุ 3-16 ปีเท่านั้น

5. เพลงที่ไม่ใช้ในการวิจัย

5.1 เพลงธรรมะ และเพลงปลุกใจ ไม่ใช้ในการวิจัย เพราะบางเพลงมีอยู่ในแผนการสอนระดับประถมศึกษาแล้ว และบทเพลงเหล่านี้มีใช้เฉพาะกลุ่มไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย

5.2 เพลงพื้นเมือง ไม่ถือเป็นเพลงไทยสมัยนิยมเพราะ มีเล่นเฉพาะท้องถิ่น ไม่เป็นที่นิยมทั่วไป ทั้งสำเนียงและทำนองเพลงแต่ละแห่ง ก็มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นนั้น

5.3 บทเพลงประกอบการสอน ไม่ใช้ในการวิจัย เพราะเพลงเหล่านี้ มีเนื้อหาและจุดมุ่งหมายเน้นชี้ในการใช้สอนประกอบการเรียนอยู่แล้ว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ก. มโนทัศน์ทางจริยธรรม คือความคิดโดยสรุปรวมเกี่ยวกับหลักหรือแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในทางที่เหมาะสมและค้ำงาม เพื่อบรรลุถึงสภาพชีวิตอันทรงคุณค่าพึงประสงค์ ซึ่งบุคคลควรยึดถือต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม

ข. เพลงไทยสมัยนิยม หมายถึงเพลงที่คนนิยมร้องและฟังในปัจจุบัน เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมเพียงระยะเวลาสั้น ๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เพลงลูกทุ่ง หมายถึงเพลงที่แต่งขึ้นตามหลักดนตรีสากล อาจจะแต่งทำนองเลียนแบบเพลงพื้นเมือง เพลงไทย หรือคิกทำนองขึ้นมาใหม่ตามหลักดนตรีสากล ภาษาที่ใช้มักเป็นภาษาง่าย ๆ ที่ชาวบ้านเข้าใจ อาจจะไม่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือบางครั้งมีภาษาถิ่นแทรกเข้ามาบ้าง ตามแต่เนื้อร้องหรือสัมผัสจะพาไป

2. เพลงลูกกรุง แยกเป็นเพลงลูกกรุงทั่วไป และลูกกรุงเขาวงกต

2.1 เพลงลูกกรุงทั่วไป หมายถึง เพลงที่แต่งขึ้นตามหลักดนตรีสากล มักมีการประสานเสียงตามหลักทฤษฎีโดยบันทึกไว้ด้วยโน้ตสากล แล้วประพันธ์คำร้องเป็นภาษาไทยที่ชัดเจน มีสัมผัสตามหลักภาษา มีความหมายค้ำความรัก หรือล้อเลียนสังคมในกรุง ซึ่ง

อาจรวมถึงเพลงปลุกใจ และเพลงพระราชนิพนธ์ด้วย

2.2. เพลงเขาวงกต เป็นเพลงลูกกรุงชนิดหนึ่งที่ถูกแต่ง แต่งให้นักร้องที่เป็นเขาวงกต มีคำร้องที่เหมาะสมกับระดับเขาวงกต บันทึกลงแถบบันทึกเสียง ซึ่งจากการประกวดเพลงเขาวงกตคือแก่นของสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี พ.ศ. 2525 แบ่ง เพลงเขาวงกตออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับอายุ 3 - 6 ขวบ
2. ระดับอายุ 6 - 11 ขวบ
3. ระดับอายุ 11 - 16 ขวบ
4. ระดับอายุ 16 - ไม่เกิน 25 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับมโนทัศน์ทางจริยธรรมที่ปรากฏในเพลงไทยสมัยนิยม
2. เป็นแนวคิดสำหรับผู้ประพันธ์เพลง ในการแทรกมโนทัศน์ทางจริยธรรมไว้ในเพลงให้มากขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการเลือกเพลงที่มีเนื้อหาทางจริยธรรมเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย